

Martin Pagerka, 23 rokov, Senica

Kozmopolito z Korinte

„Nemôžem nájsť človeka, ktorý by stál za to, aby bol mojím priateľom.“
Diogenes zo Sinopy

"Ja nikam nepôjdem a nemám ani kam."

"Pane, nasledujte nás do nášho auta, musíme si vás predvolať a zistiť v akom stave je vaše občianstvo a formálne dokumenty a či tu máte povolenie vôbec byť."

"Ja s vami nejdem, ja som tu doma v mojej chyže z dreva na okraji mesta."
Odvetil zblúdilí cestovateľ zo severného Slovenska, ktorý sa živil predávaním prútených nádob a kresiel na poľských trhoch blízko hraníc.

"Čo tu robíte na západe, vy bezdomovec zo severu ? Prečo ste sa radšej neusalašil niekde v lese a špiníte nám tu ulicu ?"

Spýtal sa ho náčelník Miro, 13 rokov slúžiaci na polícii na okrsku 15 v Bratislave.

"...ako som vám povedal, ja tu existujem. Mám síce nejasný osud, ale to je moja vec a dokým nikomu neublížujem a neznečisťujem životné prostredie, nemáte právo ma niekam brať"

"Počuj, ak ťa tu ešte raz uvidím, zoberiem ťa..."

Odvetil policajt a nasadol do svojho auta, kde ho čakal jeho podriadený a trielil na miesto výjazdu pred stanicu, kde sa každé ráno stretáva so svojimi kolegami.

.....

Severan sa rozhodol ísť pozrieť do mesta, na Pánsku ulicu, kde si vždy predstavoval sediacych trubadúrov a pouličných maliarov.

Už keď sa približoval, započul...

"Šumi, Šumi" ozývali sa hlasy z davu ľudí

"Kto" ? zahučal severan do davu ľudí.

"Šumi, Šumi"

Kto ?

Šumi, Šumi..

A naraz za otrhaným severanom, ktorému okoloidúci a jeho seberovní kamaráti vpravievali Kozmopolito, prišiel jeden z davu s fotoaparátom na krku a spýtal sa ho:

"Šumi Šumi ?"

Severanovi to až teraz prišlo, že sa ho pýtajú, na Čumila. Išlo iba o tradičnú čínštinu, ktorej nemohol pochopiť na prvý raz.

"Čumil, tam je čumil! " Odpovedal mužovi z davu ľudí a ukázal prstom na železnú sochu robotníka.

"Prečo so sebou nosíš ten lampáš, ty vandrák ?" Ozvalo sa z pozadia.

severan odvetil,

"Lebo sa mi lepšie vidí na cestu. Slovenskí turisti zvyknú mať lampáš okolo krku"

Dal si ešte po svojej ceste späť dve borovičky na trhu a vydal sa na okraj mesta, do svojej chyže. Ešte vraj musel nakrmiť psa, ktorého u seba ubytoval.

"Leonidas, pod' sem pes môj"

"Haf Haf"

"Áno, tu máš." Dával mu najesť...

"Haf Haf Haf,"

"Vraj ti chutí ?"

"Zajtra si dáme iné granule, avšak postupne sa začneš stravovať ako ja, teda budeš predstierať, že si sa dobre najedol avšak nič si nedáš. Našiel som ťa na ulici, poskytol prístrešok, dal ti meno a budem rád, keď sa začneš chovať tak ako ja."

"Haf haf"

Severan sa takto zhováral so psom, vždy keď na to bol priestor. Po čase, si k nemu vytvoril silné citové puto. Kozmopolito tvrdil o sebe, že bol v minulom živote filozof, ktorý žil Thessalonike a že bol milencom Heleny Trójskej. Kozmopolito bol starší človek a moc si nepamätal, čo robil vo svojej minulosti. Okrem jeho nostalgie o sebe rozprával v umeleckých tróPOCH. Čo ho ale stretlo pred odchodom zo severa si spomenúť nevie. Denne si dal zo dve borovičky a jedno pivo pred spaním.

Kozmopolito bol žobrák zo stanice Leningradská a z podzemných garáží, kde občas prespával. Nejedol, nemal veľa oblečenia zo sebou. Mal iba lampáš, ktorý si dopĺňal sviečkami z neďalekého pohrebiska. Zlodej to však nebol...Tvrdil, že lepšie padne jemu jedna sviečka, ktorá zahreje aj psa, než niekomu mŕtvemu. On sa však nepovažoval ani za živého. Bol to človek medzi nebom a zemou vravieval.

"No pod' von z tej rozpadnutej drevenice!"

"Nejdem, nemáte práva" Odvetil zo spánku Kozmopolito.

"Už máme, tvoj pes začal ohrozovať ľudí na ulici"

V tom severan vyšiel na ulicu. Pršalo, bolo obdobie medzi jeseňou a zimou. Pozrel sa na Leonida a zhúkol:

"Kde si nechal Vivaldiho ?"

"To sa pýtate mňa alebo toho psa ?" Spýtal sa policajt.

"To sa pýtam Vás aj toho psa" Odvetil Kozmopolito.

"Si sa zbláznil ? Vivaldi už nežije a my ťa teraz ideme zobrať na policajnú stanicu ty jeden žobrák"

"A koho idete zobrať, mňa či psa ?" Spýtal sa Kozmopolito policajného náčelníka.

V tom vystúpil z auta jeho spolupracovník v zaškolovacom procese a prišiel na prah medzi ulicou a chyžou Severáka.

"My zoberieme teba aj psa Leonida" Zakričal spolupracovník na dvojku pes a Kozmopolito.

"Môžete nás zobrať aj na kraj sveta, my sme doma všade. Pred policajnou stanicou, na zemi, vo vzduchu a pod zemou."

Nový spolupracovník bol skúsenejší na takéto aborácie. Popri šichte si občas čítaval články filozofov na internete a vedel, že ho chce starý severan nejakou okabátiť.

"Pozrite sa Kozmopolito a Leonidas, my nemáme čas sa zaoberať tým, čo si vy myslíte dopodrobna. Jednoducho obývate chyžu na cudzom pozemku a podľa novej vyhlášky tu nesmiete prebývať. Na viac, Kozmopolito, váš pes dnes ohrozoval okoloidúcich a tým pádom vás tolerovať nebudeme"

Spolupracovník sa postavil do pozornosti a s vážnou tvárou sa pozrel na Kozmopolita a Leonidasu. V tom sa poprčanie premenilo na dážd' s tendenciami silného lejaku až krupobitia.

"Bežte preč, začal hrať Vivaldi z vedľajšieho pohrebiska. Bežte si skovať svoje

policajné auto niekde a aj vy sa schovajte. Krúpy budú veľké a dážď nebude ustupovať, dokým budete stáť na chodníku pred našou chyžou." Odvetil Kozmopolito"

"Dedo sa asi zbláznil, mali by sme ho okamžite odvieť a psa dať do klietky. Možno má besnotu" Spolupracovník poznamenal.

"Áno bude to asi najlepšie riešenie, len to musíme spraviť veľmi rýchlo." Odpovedal Miro

"Ja zoberiem klietku a ty bež zlapať Kozmopolita"

Hneď ako spolupracovník zobral klietku z auta, už dopredu nachystanú pre Leonida, schytil sa silný lejak a krupobitie s ľadovými guľami veľkosti 2 centimetrov. V tom začal z policajného auta hrať na rádiu Devín lejak od Vivaldiho. Auto už bolo pripravené na deložovanie Kozmopolita a Leonidasu.

A v tom, Kozmopolito schytil svoju palicu, ktorou sa podopieral. Starými novinami si prikryval hlavu a v silnom lejaku sa hlasito opýtal policajtov:

"Vy aj viete, že ste sa pred malou chvíľou zhovárali s mojím psom o počasí a Vivaldim a všetko má zachytené vaša policajná kamera, ktorá od nedávna sníma aj hlasy?"

Na to sa muži zákona rozprchli.

.....

Cez zimu sa vybral Kozmopolito s Leonidasom navštíviť jeden kostolík mimo Bratislavy. Stretol sa tam s dvoma duchovnými. Jedným dosluhujúcim farárom a druhým kňazom, ktorý by mal v budúcnosti záujem slúžiť na fare. Bol to jednoduchý kostolík s malým prístreškom. Avšak ďalší rok sa mali konať voľby do farskej rady, kde chcel nový a ambiciózny kňaz kandidovať. Výhra vo voľbách by mu mohla zaistiť získanie fary vo svoj prospech.

Kozmopolito počul zhovárať sa dvoch farárov o týchto veciach a po bohoslužbe šiel za kostolík obhliadnúť si železné rámy, ktoré boli vrámci

architektúry navrhnuté ako spestrenie kostolíka na stenách. Naraz započul...

"Andrej, potrebujem aby ma zvolili do farskej rady. Vyšiel som školu, dobre už slúžim 5 rokov a stále nemám vlastnú faru."

"Ja ti rozumiem, ale ako ti mám pomôcť?" Odvetil starší.

"Potrebujem, aby si mi pomohol zo získaním hlasov." Prosil ho Ábel.

"Ja ti nemôžem pomôcť, to je svätokupectvo. Teda simónia. Nemôžeš vlastniť duchovné hodnoty."

"Ja viem, ale veľmi chcem"

"Prepáč, slúž a vyčkaj. Poctivosť a trpezlivosť ti prinesú ovocie."

"No dobre, nechajme to tak radšej."

Ábel odchádza smutný. Pri stene zo zadného vchodu však stretáva starého bezdomovca so svojím psom. Skoro sa pri nich potkne a nedá mu, aby ich nevyspovedal.

"Ako ti môžem pomôcť, ako sa voláš?"

"Volám sa Kosmopolito, toto je môj pes Leonidas, môžeš si s ním podat' ruku avšak mám na teba jednu otázku"

"Akú?" pýta sa ich Ábel otvorene

"Počuli sme tvoj rozhovor s dosluhujúcim farárom, ako ti MY môžeme pomôcť v tvojej veci?" Kosmopolito zdôrazňuje slovo my.

Ábel sa na chvíľu zamyslel...

"Povedzte mi, nepoznám síce váš príbeh, ale prečo ja nemám šťastie životné, stále čakám na vlastnú faru, prešiel som kus sveta za vzdelaním, pomohol už toľko ľuďom a stále nič"

Kosmopolito: "Ustúp mi zo slnka najprv! A keď ti boh nedá, to čo ti patrí, daj mu zbohom. Ja sa s ním o tebe pozhovám."

.....

Na druhý deň ráno stálo policajné auto pred chyžou, palica ležala na zemi pred chodníkom. Staré noviny boli pohodené na tráve a Leonidas s lampášom uviazaným okolo krku brechal na policajtov.